

מסורת הש"ס

מכדי שערי ניקנור. ששם עולין כל מה
סוטה בפרק קמא (דף יז.) מעלין אות
ששם משקין את הסוטות ומטהרין את
וה"ה לשאר מחוסרי כפרה כגון זבין ח
(היכל) הוה קיימי בשערי לוייה. וחילו
במחנה לוייה אפי' מת עצמו היה

נוסחת הריב"ז

(א) יכול ליכנס למחנה ליום הא
 (ב) תאסור דו"ר תחשוב כפרה
 (ג) דלמחרת להאסור אל פסח כו':
 (ד) אחר: (ג) אל פסח אהל:
 (ה) שאין יכול ליכנס עד שיערב
 (ו) שמשו הקיד: (ה) דלע"ג:
 (ז) שמים: (ז) כפתה היכל כו'
 (ח) ראש טרי ותקן יג': (ח) שהאשה
 נזירה תגלחלח כמדינה ולא
 כעורה:

הגהות הב"ח

(ב) במשנה על אחד משלשת: (ג) ור"י ד"ה ה"ב לעולם וכו' והא נמי דלמרת דהתם נמי כתיב אל פתח חלל וכו' משפעי קרא אמאי קרי: (ד) ד"ה לו איט וכו' מועד ממש בפתח היכל:

הגהות הער"א

[א] נח' איב דרך כיון הוא
ויהי אמרה חורה ס' קיו
לדרך כיון דבר ר' יאשיה ר'
יחזקאל אמר כג'ל ויביתיהם
ליג: [ב] שם (איזא) לאמרי
א' עד היה מנהל) חתם
(דהיינו נח' כלישנא קמא,
ובספרי איזא כלישנא חתא,
ומינו כדכ' שם) חל' לישי
שאלו נח' כביהם אלא כגלון.
אין מורש' וחס' נחלא דליג
ליב מנהל ס' כליש על זה:

תגיות: מהר"ב

[illegible]

גהות התוספות

[illegible]

מוסף רש"י

במחנה לרעה. כל הר הבית
חיץ לחומת העזרה (פסחים
110). דהא פורת נשים ינם שער
העזרה לא נחשבו נחשבות

חוקרי כפרה כדגרסינ במסכת
זוהר לשערי מזהר לשער ניקנור
היולדות ומטהרין את המזרעים
זכות כדמפרש החס' בגמ' [ח.א]:

מכדי שערי ניקנור היכא קיימין בשערי לוייה
והתניא *טמא מת מותר ליכנס במתנה
לוייה ולא טמא מת בלבד אלא יאפי' מת
עצמו שנאמר ויזקח משה את עצמות יוסף
עמו מאי עמו עמו במחיצתו עמו במתנה
לוייה אלא (אמר אביי) מבול ויום של כוב
דמי ואפ"ה כיון דמחוסר כפרה לא עייל ואי
במתנה לוייה קאי אמאי קא קרי ליה אהל
מועד למימרא מה התם מחוסר כפרה לא
עייל אף למתנה לוייה נמי מחוסר כפרה לא
עייל והתם טמא *דתניא *טמא יהיה *לרבות
מבול ויום עוד מלמאנו בו *לרבות מחוסר
כפרה: **מתני'** תגלחת הטהרה *כיצד היה
מביא ג' בהמות חטאת עולה ושלמים ושוחט
את השלמים ומגלה עליהם דברי רבי יהודה
רבי אלעזר אומר לא היה מגלה אלא על
החטאת *שהחטאת קורבת בכל מקום *וואם
גלה על (א) אחת משלשתן יצא *רשב"ג אומר
הביא ג' בהמות ולא פירש הראויה לחטאת
תקרב חטאת לעולה תקרב עולה לשלמים
תקרב שלמים: **גמ'** ת"ר *וגלה הנוזר
פתח אהל מועד וגו' בשלמים הכתוב מדבר
שנאמר *ושחטו מדרב אהל מועד אתה
אומר בשלמים הכתוב פתח אהל מועד אתה
פתח אהל מועד ממש *אמרת אם כן דרך
בזיון הוא (א) רבי יאשיה אומר אינו צריך הרי
אמרה תורה *לא תעלה במעלות על מזבחי
ק"ו לדרך בזיון (א) *נ"א במדרש כפרשה נשא
(ד' רמ"ב) וגלה הנוזר רבי יאשיה אומר
בשלמים הכתוב מדבר או אינו וכו' אם כך
אמרה תורה לא תעלה וכו' ק"ו לדבר שלא
יגלה פתח אהל מועד אלא בשלמים הכתוב
מדבר * יצחק אומר אינו צריך הרי הוא
אומר *ולקח את שער ראש נזרו ונתן על
הראש וגו' מי שאינו מחוסר אלא לקיחה
ונתינה יצא זה שהוא מחוסר לקיחה הבאה
ונתינה (א) איכא דאמרי רבי יצחק אומר
בשלמים הכתוב מדבר אתה אומר בשלמים
הכתוב מדבר או אינו אלא פתח אהל מועד
ממש תלמוד לומר ולקח את שער ראש
נזרו מקום שהיה מבישל שם היה מגלה אבא
חנן אומר משום רבי אלעזר וגלה הנוזר
פתח אהל מועד *כל זמן שאין פתח אהל
מועד פתוח אינו מגלה ר"ש שזורי אומר
וגלה הנוזר פתח אהל מועד ולא נזירה
שחמא

ק"ר וגלה הניזר פתח אהל
 גלמים הוא אומר שיהא מגלה
 אהל מניזר שאר קדשים שעומין
 בשביל שכן דורין ומכרה יהודה
 בזמן שהוא פתוח ולא בזמן
 שפתיחת לדלתה היכל שפתיקין
אשל מועד (א) נפתח היכל
אם קן שלא יהא מגלה אהל
רש"י רבי יאשיה אומר אינו
 דרך שאל לגלות בשר
יגלה אפסחה היכל אשתי' של
 מגלה על פתח היכל ששמוסר
 וגלה הניזר פתח אהל מועד
 פתח הניזר מועד פתוח:

עולה ושמים ושוחרם את השם
מחוס דרשין צנח' וגלה מחת
מועד דרשין שלמים אחרי' שלח
שקדומה ושלח א"ר למח
רבי אציער אושר לא היה מנה
בב' מקום לעולה ושמים
הראויקה ושלח. כש

כפרה כנגד זה ומצורע ויולדת שטומא' יח
פחח אהל מועד וכיון דמגלח על השלמים
בכל מקום לעולה ושלמים כותנן בזבחים
צריך שיקרא אהל הבעלים שם הבה וא
אינה דאריה להא לחטאת ובבש לעולה ול
דכתיב וגלח פחח אהל מועד לאו עובא

מה.

עין משפט
גר מצוה

צו א ב מר פיו חלל ב
המחירה הלכה מי ופי
חלל בלא מקדש ה' ד סנה
לחון ד
צו א ב מר פיו חלל ב
בית המקדש ה' ופי
חלל בלא המקדש ה' יח
צו א ב מר פיו חלל ב
ה' ד סנה עשן קרב
צו א ב מר פיו חלל ב
נביא יח פיו חלל ב
תחלל חלל ומוסר חלל
צו א ב מר פיו חלל ב
ה' ד סנה עשן קרב
צו א ב מר פיו חלל ב
סס
ה' ד סנה עשן קרב

תורה אור השלם

[illegible]

פי' הרא"ש

שבעה חיי נפלי אפרחא
 מביא. ששכלל אף הערבר
 משמש: מפרש ששך
 ורואה ודאי כלל
 לרקק דעו ודאי חס'
 ליכנס אל תחמכס בינס
 ביא אל לארסוב ינס
 חס' ואל לארענין כל
 קרבוהו ודאי נכז מכל
 לתא ארסוב לנסט;
 חס' אבי טבול ינס
 אל נכז מכל וטבול ינס
 בעל בן ראיח קיבז דלא
 מחסל כפרה ווא
 מנסח מוחר לנסט למחר
 דיה וברחיה לא אמיטור
 ורקא קיבז ראיחיה ווא
 לכנסת ביא ווא יפלי ו'
 ואפלי וטבול ינס ווא בעל
 בן ראיח מכל לנסט ו'
 מכל ינס כרעל בן
 ארסוב לנסט: א'
 ליה קא יאמאר קיבז פחת
 חס' חס' חס' ווארשניס
 אל לתא ארסוב לנסט
 לשך קינוד דעו סיטבול
 ערשניס שפירא ארסוב
 דמחסיס מוחר למחל
 קא כשרע קיבז דמחסיס
 מחסיס ארסוב לנסט
 שפחה: ואמאי קיבז אל
 מוחר למפרא דא חס' ארסוב
 מחסל כפרה אל עני
 דרשניס שפירא חס' חס'
 קיבז ינס ווא
 מחסל כפרה ינס חס'
 חס' חס' דאמכס
 מחסל מכל וטבול ינס
 חס' דאמכס שפירא
 חס' חס' חס' חס' חס'
 לנסט ארסוב שבעה דעו
 חס' חס' חס' חס' חס'

בגמ' משום דכתיב ושחטו
ולא ושלמים: שחטא קודמת
לא פירש אע"ג דכל הקרבנות
קרא שם לכל א' וא' דכבשה
ים: היה מגלח במדינה אע"ג
בגמ' משום דכתיב ולקח את

 Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones